

Боротьба за збереження державної незалежності

У січні 1918 року відбувся бій біля залізничної станції Крути, коли українські студенти та ветерани Першої Світової намагалися зупинити наступ більшовиків на Київ. Однак, чисельна перевага Червоної Армії призвела до загибелі більшості захисників. Тоді влада УНР перейшла до пошуку дипломатичних шляхів рятування від більшовизму.

січень(лютий) 1918 року - Берестейській мир між УНР та Четверним Союзом. Це був перший офіційний мирний договір часів Першої Світової війни. Суть договору : обмін українського хліба та продовольства на військову підтримку Німеччини та її союзників. Берестейській мирний договір відстрочив прихід більшовизму в Україну та відтермінував встановлення радянської диктатури. Німці та країни союзники також постачали в УНР сільськогосподарські машини для полегшення збору продукції. На жаль, ЦР не змогла виконати усі поставки в належному обсязі та після цього німцями було прийняте рішення про заміну влади в Україні.

29 квітня 1918 року відбувся гетьманський переворот або прихід до влади Павла Скоропадського. Німецькі війська розпустили ЦР та на Всеукраїнському з'їзді землевласників встановили монархічну форму правління - Гетьманат. УНР часів Скоропадського називалася Українська Держава. Урядом була Рада Міністрів, яку очолював Федір Лизогуб. Управління Державою здійснювалося за 2 документами: Грамота до всього українського народу та Закон Про тимчасовий державний устрій. Гетьмана здебільшого оточували консервативні та помірковані діячі.

Політика гетьмана орієнтувалася на великих землевласників та заможні верстви населення. Оскільки, головним завданням було відновити поставки, згідно з Берестейським миром. Відновлювалася приватна власність на землю поміщиків, селяни були незадоволені. Робочий день ставав 12годинним, а страйки намагалися заборонити. Діяльність Скоропадського сприяла певній стабілізації у фінансовій сфері, промисловості та на транспорті.

Сприятливою була політика гетьмана у національному питанні: відкрито українські університети в Києві та Кам'янці, 150 державних гімназій, у листопаді 1918 року створено Українську Академію Наук, яку очолив Вернадський. Також, було створено галерею мистецтв, архів, бібліотеку та історичний музей.

На Західній Україні процеси державотворення пов'язані з державною структурою, яка відома світу під назвою ЗУНР(Західноукраїнська Народна Республіка). Її становлення почалося з повстання сотника Вітовського, яке мало місце 1 листопада 1918 року у Львові. Тоді, українські військові на чолі з Вітовським зайняли основні адміністративні пункти Львова. Ці події

також відомі світу під назвою Листопадовий зрив. Офіційне проголошення ЗУНР відбулося 13 листопада 1918 року. Президентом державного утворення став Євген Петрушевич, а урядом - Державний Секретаріат на чолі якого чув видатний українець, відомий світу з часів Головної Української Ради - Кость Левицький. Перевагою ЗУНР стала наявність повноцінної власної армії під назвою УГА(Українська Галицька Армія). Керівником був Омелянович-Павленко(один із найвідоміших армійських ватажків часів державотворення). ЗУНР у своїй діяльності дотримувалася основних принципів колишньої Центральної Ради: 8годинний робочий день, орієнтація на середні та найбідніші верстви населення). Окрім армії перевагою ЗУНР була державна монополія на продаж найважливіших продуктів, гарантування прав національних меншин та політика в галузі культури.

Повертаючись до Скоропадського варто відзначити, що він був при владі рівно до того моменту, поки Німеччина мала сили на його підтримку. Після початку революції у самій Німеччині гетьман намагався утворити коаліцію з небільшовицькою Росією, однак йому це не вдалося. Подальші події українського державотворення пов'язані з антигетьманським повстанням українських національних сил та приходом до влади Директорії - 14 листопада 1918 року. Антигетьманське повстання було організоване та проведене українськими національними силами. Директорія - колегіальний орган управління, який складався з 5 осіб: Винниченко - голова Директорії, Петлюра - головний отаман, Андріївський, Макаренко та Швець. Директорія проголосила відновлення УНР, але без влади Центральної Ради. Урядом Директорії стала Рада Народних Міністрів, якою керував Чехівський. Парламентом став Трудовий Конгрес, однак через воєнні дії цей орган проіснував лише тиждень. Директорія через непродуманий радикалізм залишилася без підтримки більшості населення, спеціалістів, промисловців та чиновників. Ліквідовано приватну власність, землі понад 15 десятин підлягали конфіскації.